

Αφιέρωμα στην Εργατική Πρωτομαγιά

barikat

Αφιέρωμα στην Εργατική Πρωτομαγιά (αλλά και σε αυτά που την έκαναν δυνατή)

Την 1η Μαΐου του 1890, ο Φρ. Ένγκελς σημείωνε στο πρόλογο της γερμανικής έκδοσης του Κομμουνιστικού Μανιφέστου:

«Σήμερα που γράφω αυτές τις γραμμές, το προλεταριάτο της Ευρώπης και της Αμερικής επιθεωρεί τις δυνάμεις του, που για πρώτη φορά κινητοποιούνται σε μια στρατιά, κάτω από μια σημαία και για έναν άμεσο σκοπό: για το νομοθετικό καθορισμό της κανονικής οχτάωρης εργάσιμης ημέρας, που διακηρύχτηκε ακόμα από το 1866, από το Συνέδριο της Διεθνούς στη Γενεύη και ξανά ύστερα από το Εργατικό Συνέδριο του Παρισιού στα 1889. Και το θέμα της σημερινής μέρας θα δείξει στους καπιταλιστές και στους γαιοκτήμονες όλων των χωρών ότι οι προλετάριοι όλων των χωρών είναι σήμερα πραγματικά ενωμένοι. Ας ήταν ο Μαρξ πλάι μου να το 'βλεπε αυτό με τα ίδια του τα μάτια!».

Αυτή η κινητοποίηση του προλεταριάτου, όμως απαιτήσε πολλά χρόνια ταξικών αγώνων σε όλο τον κόσμο, με μια νίκη της εργατικής τάξης σε κάποια γωνιά του, να προκρίνει μια νίκη σε μια κάποια άλλη, σε μια πλημμυρίδα εργατικών κινητοποιήσεων και συνδικαλιστικής οργάνωσης.

Η Ίδρυση της Α' Διεθνούς, 22 χρόνια πριν

Με φόντο την δεκαετία του 1860 (Στοιχεία από το: “ Η άνοδος και η πτώση των εργατικών διεθνών Κύκλος 1ος: Απο τους Προδρόμους στην 1η Διεθνή, Τάκης Μαστρογιαννόπουλος), μια δεκαετία αναταραχής και ραγδαίου ανοίγματος του χάσματος μεταξύ κεφαλαίου και εργασίας, στο φόντο μιας “μεγάλης” (της πρώτης που αποκαλέστηκε παγκόσμια) οικονομικής κρίσης, η Ευρώπη πήρε φωτιά. Την περίοδο του εμφυλίου πολέμου στις ΗΠΑ (1861-1865), στην οποία προέκυψε μια δυναμική ανάπτυξη του εργατικού/συνδικαλιστικού κινήματος σε πολλές χώρες της Ευρώπης, παράλληλα με κινήσεις διεθνιστικής αλληλεγγύης προς την “Ένωση” και τον αγώνα για τη κατάργηση της δουλείας στον Νότο. Την ίδια περίοδο, κινήσεις προλεταριακού διεθνισμού προς τον εμφύλιο προέκυψαν στην Γαλλία, ενώ το 1863 πραγματοποιήθηκε η Ίδρυση της Ένωσης Γερμανών Εργατών.

Η συνειδητοποίηση των εργαζομένων, η διεθνιστική αλληλεγγύη οι αυξανόμενες διεθνείς επαφές έφεραν εν τέλει, μια κοσμοϊστορική εξέλιξη. Στις 28 Σεπτεμβρίου 1864 ιδρύεται η Α' Διεθνής Ένωσης Εργατών στο Λονδίνο της Μεγάλης Βρετανίας. Ο σπόρος φυτεύτηκε.

“Μετά το κίνημα της δουλείας, ξεπετάχτηκε με μιάς μια καινούργια δραστήρια ζωή.”

(Μαρξ, Κεφάλαιο 1ος Τόμος, σελ. 314)

Ο Μαρξ μπορεί να μην μπορούσε να το δει με τα ίδια του τα μάτια, αλλά το είχε προφητέψει, γράφοντας το με τα ίδια του τα χέρια. Έγραφε χαρακτηριστικά: «Ο πρώτος καρπός του εμφυλίου πολέμου ήταν η ζύμωση για το οκτάωρο που με ταχύτητα ατμομηχανής προχωρεί από τον ατλαντικό ως τον ειρηνικό Ωκεανό, από τη Νέα Αγγλία ως την Καλιφόρνια. Το πανεργατικό συνέδριο της Βαλτιμόρης (16 Αυγούστου 1866) διακηρύχνει: “Η πρώτη και μεγάλη απαίτηση της σημερινής εποχής για ν' απελευθερωθεί η εργασία αυτής της χώρας από την καπιταλιστική σκλαβιά είναι η έκδοση ενός νόμου που θα

καθορίζει ότι το 8ωρο θ' αποτελεί την κανονική εργάσιμη ημέρα σ' όλες τις Πολιτείες της Αμερικανικής Ένωσης. Είμαστε αποφασισμένοι να καταβάλουμε όλες μας τις δυνάμεις ώσπου να πετύχουμε αυτό το ένδοξο αποτέλεσμα» (Κ. Μαρξ: «Το Κεφάλαιο», εκδόσεις Σ.Ε., τόμος πρώτος, σελ. 314- 315).

Ο Kevin Anderson, σε άρθρο του (<http://www.internationalmarxisthumanist.org/articles/spielbergs-lincoln-karl-marx-american-revolution-kevin-anderson>) σημειώνει: “Έτσι, η κατάργηση -χωρίς αποζημίωση- της δουλείας στις ΗΠΑ (σ.σ: το 1865) συνιστούσε την μεγαλύτερη "μια και έξω" απαλλοτρίωση καπιταλιστικής ιδιωτικής ιδιοκτησίας, μέχρι την ρωσική επανάσταση του 1917. Μια ολόκληρη κοινωνική τάξη, οι ιδιοκτήτες φυτειών του Νότου, οι οποίοι για αιώνες ηγούνταν μιας τεράστιας συσσώρευσης πλούτου από την παραγωγής ζάχαρης, καπνού, βάμβακος, και φυσικά σκλάβων. Παράλληλα, η κατάργηση της δουλείας, μεταξύ άλλων, πρόσθεσε εργάτες/τριες στα εκατομμύρια των επισήμως "ελευθέρως εργαζομένων" της εργατικής τάξης των ΗΠΑ, βαθαίνοντας τη δυνατότητα της ταξικής ενότητας απέναντι σε φυλετικές και εθνοτικές αντιλήψεις, γεγονός πολύ πιο εύκολο τώρα από ό,τι όταν η εργασία των σκλάβων συνυπήρχε με την επίσημα ελεύθερη εργασία. Η κατάργηση της δουλείας αποτέλεσε προϋπόθεση για την συγκρότηση της πολυφυλετικής εργατικής τάξης των ΗΠΑ”

Έτσι, φτάσαμε στο Οχτάωρο και στην Εργατική Πρωτομαγιά του 1866. Αλλά και του 2014.

- 8 ΩΡΕΣ ΕΡΓΑΣΙΑ - 8 ΩΡΕΣ ΑΝΑΨΥΧΗ (και όχι “διασκέδαση”) - 8 ΩΡΕΣ ΞΕΚΟΥΡΑΣΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών ενωθείτε.

Επισφαλείς και Άνεργοι όλων των χωρών ενωθείτε.

Κάτω από μια σημαία. Την αξιοπρέπεια.

Όπως και τότε, όπως πάντοτε, δεν έχουμε να χάσουμε τίποτε άλλο, εκτός από τις αλυσίδες μας.

Όπως και τότε, όπως πάντοτε, έχουμε να κερδίσουμε έναν κόσμο ολόκληρο!

Ζήτω η Εργατική Πρωτομαγιά!

barikat

Haymarket (Χεημάρκετ): Οι ρίζες της επαναστατικής Πρωτομαγιάς

του Mike Ely (μετάφραση: Γιώργος Μπασκόζος, Μαρία Τζανακοπούλου)

Η ιστορία της εργατικής Πρωτομαγιάς: ένα χρονικό

Επιμέλεια: Δημήτρης Κατσορίδας